

Suvremeni trendovi razvoja predškolskog odgoja naglašavaju važnost integracijske prirode predškolskog kurikuluma. "Ukazuje se potreba integriranja različitih područja znanja, timskog rada odgajatelja, suradničkog učenja djece, fleksibilne organizacije vremena, suradničkih odnosa odgajatelja i djece te organizacije poticajnog vrtičkog okruženja."*

Učenje je holistički proces koji uključuje sva područja djetetova razvoja. Postoje različitosti u potrebama, interesima i mogućnostima djece kao i u stilovima učenja, koji se izravno odražavaju na način na koji djeca uče. Učenje i razvoj predškolskog djeteta cjeloviti su i objedinjeni procesi. Svaka aktivnost koja potiče jedno područje razvoja, utječe i na druga područja, stoga o cjelovitom pristupu i ovoj interakciji progovaramo u ovom broju.

Držim da u vrtiću, kao i u obitelji, dijete mora imati atraktivno, privlačno okruženje bogato poticajima i mogućnostima za igru, druženje, manipuliranje, istraživanje, eksperimentiranje itd. kako bi moglo ostvariti potencijale koje posjeduje. Omogućavanje cjelovitosti i punoća razvoja svih potencijala pojedinog djeteta odgovornost je koja potiče odgajatelje na neprestanu refleksiju i unošenje kvalitativnih promjena i zagovaranje pristupa usmjerenog na dijete. Želja da se svako dijete "popne na vlastito brdo" zapravo bi nam trebala biti vodilja u promišljanju i djelovanju.

Primijet ćete da se ponovno obraćam odgajateljima umjesto odgojiteljima. Zašto? Pa uz općepoznatu činjenicu o podjeli glagola po vidu (odgojiti - svršeni; odgajati - nesvršeni glagol), a smatramo da je odgoj zapravo kontinuirani proces, naprosto smo svjesni činjenice da se poput „skrivenog kurikuluma“ jedna riječ

govori a druga piše. Sve „staro“ nije ujedno i loše. Naime, vrlo često se s nostalgijom prisjetim izvrsnih odgajatelja, mahom pripadnica „stare škole“, i mislim kako u današnjem obrazovanju odgajatelja jednostavno nešto nedostaje. Pritom ne zagovaram „staru školu“ kao povratak na praksu u kojoj odgajatelj ima centralnu ulogu, već na „staru školu“ u kojoj su iznimno ozbiljno postavljene, uz obilje praktičnih iskustava, metodike rada s djecom predškolske dobi bile izvrstan „alat“ za potpunu slobodu u kreiranju kurikuluma odgajatelja i njegove odgojne grupe.

Imamo razloga i za slavlje. 40. brojem časopisa *Dijete, vrtić, obitelj* obilježavamo desetu godinu kontinuiranog izlaženja. Ovom prigodom objavljujemo članak Biserke Petrović-Sočo kojim smo starije suradnike željeli podsjetiti na prve godine, a odgajatelje koji tek ulaze u profesiju poučiti o pokretanju i razvoju prvog i jedinog časopisa za predškolski odgoj u Hrvatskoj. Prisjetite se povijesti i energije koja je bila potrebna za buđenje ovog našeg „djeteta“ koje danas slavi 10. rođendan.

Tema sljedećeg broja je „Istraživanje osjetilima“. Vidjet ćemo kolika je važnost osjetilnih iskustava na proces razvoja i učenja djeteta. Imate li zanimljivih metodičkih iskustava o primjeni osjetilnih igara, ili pak anegdotske bilješke o reakcijama djece na učenje putem osjetila, pišite.

I dok budete hodali po plažama i sakupljali razne kamenčiće, školjke i sitnije sitnije potrebne za svoj vrtić, ne obzirite se na upitne poglede turista. I sami znate kako je „velikima“ teško objašnjavati. Do jeseni ugodan odmor,

Helena Žunić

* Štunjski, E. (2000.): Učiti zajedno s djecom - učiti, Zbornik radova, Cakovec 2000. (str. 23)